

Úsměvy ve tvářích a všichni vlasy černý, oči se rozzáří, teď jsou i holky věrný. Když spustí muzika a začne od čardáše, Erika Pepíka zvedne od mariáše. Sukně se roztočí, už slyšíš kastaněty, pohledy do očí od svatý Mariety. Uzený na stole a láhev slivovice, budeme tancovat, než přijde polednice. Měli jsme hodnoty, měli jsme ideály, za to my nemůžeme, že jste nám všechno vzali. Zbylo nám uzený a trocha chlastu k tomu, dvě oči skleněný k ránu, když jdeme domů. Není kam pospíchat, smrt si nás najde všude, není proč přemítat, co tady po nás zbude, když se svět nezmění budeme aspoň zpívat, sežerem uzený a holky budem střída.